

Dnes je první jarní den
– nejlepší čas, kdy vychází
2. jarní číslo
našeho časopisu moderního pubertáka

DŘEVÁK

Jarní únava v redakci



Ptáci, neseme vám domečky. Už můžete přiletět!

Nikdo nemá ani páku,
co dnes napsat do
Dřeváku.

Holky nadávají tiše,
o módě se špatně píše.
Nevděčné je to prý téma,
nového nic žádná nemá.

Kluci nemají nápad,
po zimě chce se jim
chrápat.
Skládám písmenko
po písmenku.
Ať už je toto číslo venku!

Práce mi jde tempem
hlemýždím.
Radši to čtu, nežli
vymýšlím.

Přijímačky na střední školu znamenají konec srandy

Které roční období mají žáci nejraději? Schválně nezmiňuji léto, protože o prázdninách vlastně ani tak „školáky“ nejsou. Ovšem na jaře, kdy slunce hřeje, všechno kvete, a tak se můžeme vymlouvat na alergie, na jarní únavu, že musíme pracovat na zahrádce a vcelku klidně lenožit, nanejujš randit. Jaro je pro všechny školáky asi nejparádnější období. Ne tak pro chudáky deváťáky. Problém „Kam s ním“ neřešil jen Jan Neruda, kterému překážel starý slavník. Mají jej i rodiny, jejichž nadějný potomek opouští základní školu. „Bojíte se přijímacího řízení?“ zeptali jsme se deváťáků.



„Proč nechci dělat přijímačky? Přijímačky nechci dělat, protože vím, že bych se na žádnou školu, kam se dělají, nedostala. Z matematiky, bych je určitě nedala a z češtiny taky ne. Jedině kdyby byly z tělocviku a z lehkých předmětů. Ale zrovna ty dva přijímačkové předměty mi moc nejdu.

Kdybych je ale dělala, určitě bych měla strašnou trému. Holčák, které ke zkouškám půjdu, nezávidím. Jsem ráda, že se zrovna na té škole, kam chci jít, přijímačky nedělají.

Zase mám ale velký strach, že mě tam nevezmou, protože jsem neměla moc krásné známky, ovšem za tento půlrok jsem měla nejlepší průměr. Musím si věřit a doufám, že mě vezmou. Když jsem se na té škole byla podívat, říkali mi, že mě určitě vezmou, a tak mě obavy trochu přešly.

A na střední škole? Nejhorší bude asi první den, jestli mě tam teda vezmou. Budu se bát. I když tak budeme všichni noví, stejně se netěším. Budu se muset seznamovat s jinými lidmi a to se mi nechce. Ale docela se těším, až

budu mít nové kamarády,“ napsala **Žanda Bakalová**.

„První, co mě trápilo, bylo to, že jsem nevěděla, na jakou školu chci jít. Už se blížil 15. březen, kdy jsem si to musela rozmyslet a jít odevzdat přihlášky. Ovšem po chvíli jsem začala pochybovat, jestli se tam vůbec dostanu. Začala jsem pátrat, kolik lidí se hlásí a kolik jich berou a moje obavy se potvrdily. Poté jsem zjišťovala, s kým bych se mohla ve třídě potkat, a dozvěděla jsem se, že tam jdou i některé moje dobré kamarádky, tak teď jen doufám, že budu přijata a ty dva měsíce strachu budou brzy dávnou minulostí,“ těší se **Lucka Kleinová**.



Letošní rok mě čekají přijímačky z češtiny a z matematiky. Moc z toho strach nemám, protože se připravuji. Nejsem jedna z těch, co se připravují denně, učí se aspoň tři hodiny a mají strach, že dostanou špatnou známku nebo se nedostanou na tu školu, kam zrovna chtějí jít. Říkám si, že buď ty přijímačky udělám, nebo ne. Svět se kvůli tomu nezboří.

Budu se hlásit na hotelovou školu a na obchodní akademii. Vybírala jsem si vždy maturitní obor. Na přípravu mám ještě asi jeden měsíc a mezitím se to zkusím všechno naučit, abych podala co nejlepší výkon. Více bych chtěla jít na hotelovou školu, protože obchodní akademii jsem si zvolila jen jako tu druhou, „náhradní“ školu. **Adéla Šístková**



Cooperův test smrti

První den jarních prázdnin jsem se kolem deváté ráno, kdy ještě někteří lidé spí, vydal se svým kámošem do školy. Byli jsme domluveni s paní ředitelkou, že půjdeme do tělocvičny a uděláme si přípravu na fyzické testy, co budou na přijímačkách. Nejdříve jsme se rozcvičili a šlo se na to. Dělali jsme sedy lehy na čas, skákali jsme do dálky a dělali kliky. Také jsme zkoušeli dělat vzpory na kruzích a nakonec přišel Cooperův test vytrvalosti. Ten spočívá v tom, že musíte běžet dvanácti minut a měří se vzdálenost, kterou uběhnete. Před během jsme si chvíli odpočinuli a napili se. Paní ředitelka nám dala ještě pár rad ohledně toho, ať neběžíme na plný pecky, abychom se hned neunavili, a abychom se snažili pravidelně a zhluboka dýchat.

Dvanáctiminutový „běh smrti“ začal. Běželi jsme tempem, které nám vyhovovalo. Nohy mě nijak zvlášť nebolely, protože ve volném čase sem tam sportuju a byl jsem na to zvyklý. Jediné, na co jsem se v tu dobu soustředil, bylo to, jak dýchám, a nekonečná žlutá čára, po které jsem neustále běžel. Paní ředitelka nám hlásila pokaždé, když uplynula jedna minuta, a tak jsem věděl, že jsme stále blíže k vítězství nad sebou samým.

Když jsme doběhli, cítil jsem se dobře, protože jsem netušil, že to odběhnu, aniž bych zkolaboval. Zato kámoš, se kterým jsem běžel, vypadal na umření, bolely ho nohy a sotva dýchal. Nechtěl věřit tomu, že mě nic nebolí, a myslel si, že jsem snad něčím nadopovaný. Potom jsme změřili tělocvičnu a vypočítali, kolik metrů jsme uběhli. Paní ředitelka nás pochválila, že jsme úspěšně uběhli v daném čase 2500 metrů, což je dobrý výkon, a mohli jsme jít domů.

Tomáš Rosulek



Už devět let chodím do základní školy, a jelikož je tříd jen devět, to ví každý medvěd, musela jsem se rozhodnout pro svou budoucí střední školu.

Už dlouho dobu jsem přemýšlela o pedáku, protože mě baví práce s dětmi, jenomže nastal menší problém - musí se tam zpívat! Říkala jsem si, že to bude v pohodě, zpívám si pořád, jenomže jsem netušila, že trošku mimo notovou stupnici. Při první hodině zpěvu s paní ředitelkou jsem byla naprosto v šoku! Říkala jsem si v duchu: „Odkud ta paní je, že jí nerozumím?“ Bylo to vážně děsné. Začalo mi vrtat hlavou, zda jsem zvolila správně. Nejen ten zpěv, ta škola celkově. Zaměření na předškolní a mimoškolní pedagogiku znamená práci s dětmi skoro pořád. Ne že bych děti neměla ráda, ale tak často bych to s nimi asi nezvládla. Tak jsem v sobě prostě udělala doslova MEGAobrat a rozhodla se, že na tu školu nepůjdu.

Tak ale kam teda? Tot' otázka. Bojím se krve, jsem alergická na zvířecí srst, do traktoru nechci a krávy dojit nepotřebuju. Tak jsem se teda rozhodla... (chvilu napětí)... pro Obchodní akademii v Přerově! Nedávala jsem tomu velké naděje, ale jela jsem na Den otevřených dveří a moc se mi tam líbilo. Tolik aktivit, příjemných lidí a hezké prostředí. Vybrala jsem si speciálně Ekonomické lyceum, což je obor, z kterého mohu na vysokou školu, buď na právnickou, pedagogickou, zdravotní ... je jich více. Z přijímaček mám celkem strach, trochu mě poděsila Lucka Kleinová, která se tam hlásí taky. A nejvíc by mě naštvalo, kdyby se dostala Venda, která jde na tu školu taky, a já ne! Snad se to nestane. Ale měla bych si věřit, takže si pokaždé řeknu: „Děvče, o tebe se budou prát!“ A pak mi dojde, že ironie bolí.

Asi vám došlo, že tam chci více, než na druhý obor, kterým je Pedagogické lyceum. Tak mi držte palce, ať mě tady už nevidíte! ☺

Áda Zmeškalová

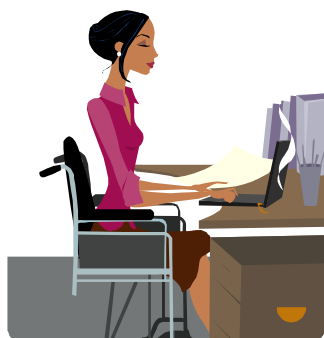


Taky to znáte? Celý rok, nebo i třeba víc let se těšíte na jednu věc, a když konečně přijde, začnou nějaké komplikace. Já se celých devět let těším, až opustím základní školu. Vůbec jsem ale nevěděla, kam půjdu na školu střední.

Na prvním stupni jsem si říkala, že budu mrkev. Nevím, proč zrovna mrkev, ale přišlo mi to jako dobrý nápad. Až jsem byla trošičku větší, už jsem měla lepší představu, co bych asi tak v budoucnu chtěla dělat a kam bych asi tak měla jít.



Jelikož pěkně maluju, mamka a spol. si přáli, abych šla do školy do Olomouce a aby ze mě byla zubní laborantka. Mně se to ale vůbec nelíbilo už jenom z toho důvodu, že mi to pořád telili dokolečka! Prostě jsem věděla, že tam nechci, ale nevěděla jsem, jak jim to mám říct. A jaké štěstí z nebe nespadlo?! Obor asistent zubního technika se pro rok 2014/15 neotvírá. Herečka jsem dobrá, takže jsem doma nafilmovala moc velice upřímnou lítost a rozhodla jsem se, že půjdu na obchodní akademii.



No teda půjdu... když se tam dostanu! V přijímačkách bude jen pět otázek z českého jazyka a pět otázek z matematiky. Nebojím se toto, nejsem hysterický člověk. Jenom z toho mám divný pocit. Všichni mají strach a panickou hrůzu a se mnou to nic nedělá. Asi bych měla zajít k doktorovi!

Tak nám všem držte všichni palce, ať nám to všem vyjde, jak chceme!

Vendula Mizerová

1.						část paže
2.						dostáváme je ve škole, máme je dělat doma, ale stejně je děláme ve škole...
3.						závěr
4.						anglicky každý
5.						překvapení v mandarince
6.						zrzavá holka
7.						samice lvů
8.						živá mrtvola
9.						jinak chyby

1. MYCÍ PROSTŘEDEK					
2. JMÉNO FENKY					
3. VODNÍ PTÁK					
4. SAMIČKA ORLA					

A na důkaz toho, jak se těší na jaro, nám **Venda Mizerová a Veronika Vltavská** připravily doplňovačky.

ŠKOLNÍ NOVINKY

Jak z reklamy na Mroža

Vždycky když píšeme písemku z matiky, tak samozřejmě každý přemýšlí spíš nad tím, jakým způsobem by se nejlíp ulil. Řešením bývá buďto onemocnět, simulovat, říct, že jsem nebyl ve škole, něco si zlomit nebo to v nejhorším případě opsat. Ale kdo se ulil už někdy tím, že šel místo písemky do televize? Já! A se mnou ještě Vlasta a Franta. Původně jsme nevěděli, že budeme v telce, ale potom, když nám to paní učitelka oznámila, tak jsme hlavně nevěděli, proč si vybrala zrovna nás. Mě a Vlastu protože jsme nejhezčí, o tom žádná, ale co tam dělal Fanoš, na to jsme nepřišli. (Pozn. Názor redakce je odlišný! Nám se Fanda líbí.)

Potom jsme začali být nervóznější a nad nějakými spekulacemi, co tam dělá Franta, nebyl čas. Měli jsme moc práce s tím, abychom vypadali na kameře co nejlíp my. Tak začaly naše úpravy a vyčítání si, že jsem si nevzal ráno lepší mikinu, že nemám hezčí tričko a podobně. Ale při všem tom zmatku jsme zjistili, že Vlastík má tričko *Motár* a to bylo parádní, protože si tím uděláme celostátní reklamu zadarmo jako hrom. Tak tam stepoval v tričku *Motár* už půl



hodiny před tím, než televize vůbec přijela, a že foukal studený vítr jak z ruské stepi, ho nezajímalo.

Telka však nepřijela, nýbrž přišla pěšky. Zaparkovali prý před školou, kterou si s námi spletli. Když jsme spatřili tu HD kameru, co si nesl pan kameraman, který se tvářil, jak kdyby to tam osvobodil, představili jsme si hned všechna ta videa, co bychom s ní mohli natočit. Ale kameru nám nepůjčili, a tak jsme šli poslušně až ke kontejneru, kde to všechno začalo. Chtěli jsme

vypadat jak v reklamě na Mroža, tak jsme schovali Fanoša za nás a my sami jsme dělali pomalé pohyby a představovali si, jak moc jsme asi sexy.

Naložili jsme zkušeně trochu papíru do kontejneru. Pak se filmovaly malé holky, co paní ředitelka našla po cestě, jak sypou papír do koše. To musel být záběr za všechny prachy...

Nakonec nesměl chybět rozhovor se zúčastněnými. Za naši tříčlennou skupinu dělal interview, i když ne zcela dobrovolně Franta, a tak jsme čekali, že si poslechneme proslov o tom, že jsme nastrčili Františka, aby šel mluvit za nás, když sami bychom nic neřekli. Takové chování je ovšem asi dost rozšířené i u dospělých, protože paní zástupkyně stejným způsobem dostrkala k mluvení paní ředitelku.



Vít Michálek

Slavnější než Tom Matys

Paní ředitelka vybrala mě, Vítíčka a Ferinku za skvěle odvedenou práci u sběru papíru. Tak jsme asi čtvrt hodinu čekali, než dorazí televize. A šlo se na to: „Kamera a akce.“ Nejdříve si natočili malé špunty, jak sypou papír do krabice, a rozhovor s paní doktorkou Roubalíkovou. Pak přišla chvíle, kdy jsme měli jít do akce my. Poprvé, když jsem měl být v záběru, jsem začal být nervózní, ale pak to přestalo. Museli jsme udělat několik snímků, aby měli dostačující materiál na reportáž. Pak si ještě natočili rozhovor s paní ředitelkou, který byl poměrně dlouhý a pěkně plynulý. A pak vyzvali ještě Ferinku, aby taky něco řekl o sběru z pohledu žáka. Jako honorář se dospělí podali ruce a já jsem čekal, že nám podají čokoládu – a nic. Už vím, proč se říká: Má hlad jako herec. Ale zato jsme slavnější než Tom Matys, který byl v Postě pro tebe. Jen k nám nepřišel pošťák Ondra.

Vlasta Panák

Filmové hvězdy

Filmovou hvězdou se můžete například stát tak, že přijde paní ředitelka, rozhlédne se a poté praví: „Panák, Malhocký a Michálek! Až dopíšete, přijďte za mnou dolů ke kontejneru na papír.“ Tam jsme se dozvěděli, že za chvíli přijede televize a bude nás natáčet se sběrem. Na filmování jsme se moc těšili. Televizi jsme vyhlíželi před školou a každému, kdo šel kolem, jsme říkali, že budeme slavní a budeme v televizi. Ze školy vyšel pan Pešák a tomu jsme se také chlubili.

Konečně přišlo k samotnému filmování. Byli jsme sice hrozně nervózní a zároveň z toho stresu vysmátí. Čekali jsme ve sklepě, až nám řeknou, kdy máme vyrazit, až zazněla ta slavná věta: „Pojďte s tím papírem!“ Vyšli jsme schody a byli jsme u dveří a kameraman nám řekl, ať si to vezmeme ještě jednou, pak každý sám, a ještě jednou za sebou a ještě, ale tentokrát jsme nešli až dolů, nýbrž jsme zůstali stát za dveřmi. Tak jsme to museli udělat několikrát, až měli hodně natočeného materiálu. Další záběr byl, jak nosíme sběr ze sklepa na váhu a jak paní zástupkyně váží. Balíky jsme odvláčeli do kontejneru, což také natáčeli. Pak potřebovali ještě nějaký rozhovor. Mysleli jsme, že interview s paní ředitelskou stačí, ale paní redaktorka chtěla mít rozhovor s žákem a všichni hned: „Fanoš!“ Měl jsem trému takovou, že se mi podlamovala kolena. Ptali se mě, jak peníze ze sběru využijeme, a já pomalu ani nevěděl, co říct. To už byl naštěstí definitivní konec natáčení a já jsem se rozhodl, že tedy filmovou hvězdou nebudu, když je to taková dřina, ovšem Vlasta s Víťou hned letěli všem oznámit, že dostanou Oscara.

František Malhocký

ZA ZÁHADAMI A TAJNOSTMI DŘEVOHOSTIC



„14. února jsme vyrazili na průzkum krypty pod zvonící,“ vzpomíná na naši exkurzi do tajuplných míst **Pavel Janečka**, „nejdříve jsme si poslechli jednoho z archeologů. Zjistili jsme, že krypta pod dřevohostickou zvonící je stará asi 400 let. Každý z nás si mohl stoupnout na horní část klenby krypty a potom jsme nahlédli dovnitř dírou, kterou se tam archeologové dostali. Nalezli tam střepy váz, kosti zvířat a kameny. Krypta se také používala jako pohřebiště, ale později sloužila asi jako úschovna na jídlo, nápoje a keramické nádoby. Při pohřbu se zvoní na zvon zvaný umíráček. Zvonice pochází z roku 1590 a byla postavena jednotou bratrskou. U zvonice se nacházel hřbitov a fara sloužila jako bratrská škola. I zdejší kostel sv. Havla nebyl původně takový, jaký je dnes. Byl o hodně skromnější a menší. A kostel sv. Havla nebyl jediný kostel v našem městyse. Nacházel se tu ještě jeden na náměstí, ale o něm se toho moc nedochovalo. Dále jsme se šli podívat do kostela sv. Havla, kde nám něco o jeho historii řekl pan kastelán, který se jako vždy postaral o vtipnou a zajímavou atmosféru.“

„Kdybyste se chtěli na vykradenou hrobku podívat taky,“ radí **Áda Zmeškalová**, „zeptejte se Fildy Václavíka, jestli tam páni archeologové ještě archeologují. On tam totiž bydlí, teda ne v té hrobce, ale kousek od ní, abyste si nemysleli, že Filip je nějaká mumie.“





Školní orchideje

jsou už zase v plném květu. Dokonce osmáček orchidej, která už vypadala, že to nedá, se v péči **Martina Foukala** sebrala a hodila několik pupat.

Na těžkotonážní orchideje paní ředitelky, která je furt chodí hnojit, postříkávat a všelijak rozmazlovat, sice ještě nemá, ale možná je jednou dožene.



MASOPUST



Přišla doba Masopustu a jako každý rok se toho obyčejně rádi ujali osmáci. Bylo to naplánované po jarních prázdninách, tak jsme na zkoušení neměli moc času. Masek jsme si připravili spoustu - siamská dvojčata, doktor se sestřičkou, kominík, vodník, tygr a samozřejmě prase s medvědem. Jako první jsme šli do školky, kde jsme uspěli na výbornou. Děti byly nadšené a moc jsme se jim líbili.

Potom jsme už konečně zamířili do školy. Ze začátku jsme malinko chybovali, ale postupně se zlepšovali a zdokonalovali. Děti měly radost a společně si s námi zatancovaly a zazpívaly. Celý

Masopust se nám pěkně vyvedl. Jsme všichni rádi, že jsme děti pobavili. Musíme moc poděkovat paní ředitelce, že nám se vším pomohla, všechno zajistila, hrála na kytaru a trpělivě vše nacvičila. Škoda, že už nebude žádná repríza, ale příštím osmákům to přejeme, a tak *zhusta, lidi, zhusta, konec Masopusta.*

Patricie Pechová, Marie Obdržálková

HASIČSKÉ PRINCEZNY



„Před rokem jsme se s Jitkou zúčastnily výtvarné soutěže "Požární ochrana očima dětí". Za to dostaly Čestné uznání od starosty Sboru dobrovolných hasičů Dřevohostice pana Mrtvého. Ale to nebylo všechno! Hasiči nás dokonce svezli hasičským autem. Ještě jsem hasičské auto neviděla zevnitř, takže bylo zajímavé se podívat a dokonce se projet. Nastupování do auta bylo celkem těžké, protože na mně bylo docela vysoké. Jízdu jsme si s Jitkou povídaly a sledovaly okolní krajinu,“

pochlubila se zcela zaslouženě **Jolana Logajová**, „v Bystřici nás paní ředitelka vzala do cukrárny. Sice jsme toho moc nesnědly, protože bylo po ránu a neměly jsme hlad ani chuť, ale přesto jsme si pochutnaly. Jitku jsme zavezli do školy, aby nemusela pěšky, a vrátili jsme se do Dřevohostic, kde jsem poděkovala panu řidiči Radimu Hybenovi za pěknou jízdu a šly zpět do školy. Byl to sice krátký, ale přesto příjemný výlet, za který těm, kteří nám jej umožnili, děkuji.“

I my děkujeme oběma mladým dámám za úžasnou propagaci dřevohostického hasičstva a blahopřejeme jim!

MALÝ SPOLEČENSKÝ RÁDCE

Naši společenští poradci radí čtenářům: Kdy je lépe utéct



Všichni to určitě znáte. Jdete si na rande, a co neuvidíte? Mamku či tatku. Co teď? Představit svého partnera či dělat, že je neznáte? Nejlepší je to namířit někam do pryč, aby vás rodič vůbec nepozoroval.

Zdánlivě stejný, ale ve skutečnosti horší případ. Tak zlý, že horší ani není možný. Potkáte učitelku! A určitě víte, co vám řekne. Třeba: „To se to lítá po městě a neučí se!“ V tomhle případě berte nohy na ramena a utíkejte, co to dá.

Další z příšerných případů je, že jdete něco vyřídit do města a potkáte své spolužáky, kteří vás oslovují nějak hrubě nebo směšně. Co teď? Kam jít? A hlavně jak to dopadne nejlepší je zmizet někam do prvního obchodu a doufat, že tam nemají namířeno i vaši spolužáci, anebo prostě jít dál a věřit, že se budou chovat normálněji než obvykle.

Jakub Záhora

Tato otázka trápí úplně všechny lidi, kteří navštěvovali aspoň pár let základní školu. Ptáte se asi, proč zrovna základní školu? Jsou to prostě nejtrapnější roky našeho života. V situaci, kdy muž se svou ženou a dvěma dětmi prochází městem, se může stát, že potká svou bývalou třídní učitelku z osmé třídy. Ta se nenápadně připlíží ke svému bývalému studentovi, pochválí děti, doufá, že nejsou po tatínkovi, a začne před jeho manželkou vykládat, jaký to byl neřád, kolik oken rozbil ve svých 14 letech a kolik flusaček pracně vyrobených na konci roku dostal zpět. Muž samozřejmě zrudne, protože jeho žena debatu pilně sleduje a nestačí se divit věcem, které se dozvídá. V této situaci by mnoha mužů co nejrychleji popadlo manželku a obě děti za ruku a jako blesk odletěl za nejbližší roh.

Podle mě by se takovéhle podobné věci měly řešit v klidu. Může se přeci stejně jako tehdy klidně vymlouvat, že ho k tomu nabádali jeho kamarádi a on vlastně za nic nemůže...

Petra Vlachová



Krizovka při rande

Jaká nejhorší věc si myslíte, vydáte projít se s pěknou? Snad to nejhorší je, když potkáte vaši oblíbenou paní v jenom kuse utahuje. První jenom zdá a že to nemůže takovou smůlu. Jenomže jak uvědomil jsem si, že mám teď? Dělat jakože ji nevidím, pozdravit? Teď babo rad! Když si zvolím druhou možnost, usmát se pozdravit ji, věděl jsem, že by to neskončilo jenom pozdravem. Jak paní učitelku znám, začala by se tak škodolibě usmívat a řekla by: „Zdeněčku! Zase randíš? A už máš hotový úkol do češtiny?“ No a já bych byl, asi víte kde.



A co takhle si zvolit tu druhou možnost? Měla s sebou nějaký doprovod, tak co kdybych dělal, jakože ji nevidím, a rychle kolem ní proklouznul? Myslím, že to bude rozumnější. Vyhnu se tak jejímu krásnému povídání. Ale ona si nakonec říkala asi to samé, protože taky dělala, že mě nevidí.

Myslím, že já jsem z toho vyklouzl pěkně. No, až na to, že si ze mě druhý den dělala srandu celé vyučování.

Zdeňka Pokorný

Ilustrace **Lenka Zobaníková, Eva Navrátilová, Matěj Zmeškal**

Je Valentýn úplně obyčejný den?

Tento rok vyšel Valentýn na 14. února, to byl pátek. Pro mě je valentýn obyčejný den, i když někteří si na něj potrpí. Zejména to budou spíše ženy, které se snaží v tento den vypadat co nejúžasněji, některé mají přání od svého přítele nebo manžele každodenním připomínáním zajištěno už týden dopředu. A zbytek dívek nebo žen se aspoň jde pobavit s kamarádkami o klucích, jak jsou strašní a nevšímaví. No prostě si vyměňují své pocity mezi sebou.

A co muži a kluci? Můj názor je takový, že Valentin je suprový den na to, aby vyznali lásku své vyvolené. Ti, kteří na tohle nemají odvahu, pořádají podobné akce jako osamělé dívky, ovšem popíjejí přitom pivo a kochají se pohledy na ženy procházející kolem nich. Sami ovšem tak lákaví na pohled nejsou. Nesmíme zapomenout na ty vyznavače lásky, kterým tedy velice fandím. A ti, kteří mají přítelkyni nebo manželku, by jí v tento den měli raději věnovat co nejvíce času a aspoň nějakou květinu, jestli nechtějí riskovat rozladění a špatnou náladu.

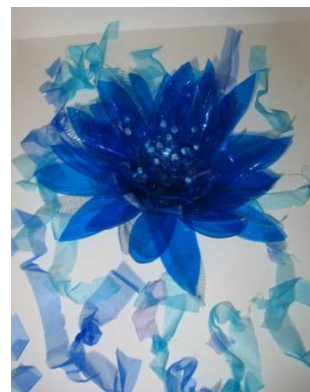
Petra Vlachová



O POČASÍ ANEB DŘEVOHOSTICKÁ ROSNIČKA

Tak už to tak vypadá, že k nám přišlo jaro. Je to zvláštní, protože ještě nedávno byl podzim. Nemůžeme totiž tvrdit, že nějaká ta zima vůbec byla. Ona byla sice v Egyptě, ale nám se vyhnula velkým obloukem, což je trošku k smíchu, že v Egyptě měli sníh a my tady v České republice bláto. Každopádně teď už je tu to pravé krásné teploučké jaro se sluníčkem na obloze.

Miluju jaro asi jako každý jiný. Ten pocit, když se podíváte z okna, na obloze je azuro a sluníčko vám svítí do očí, můžete si vzít lehčí bundu a koupit nové boty. Můžete jít ven a jezdit na kole, na bruslích, jít na procházku se psem, aniž by byl celý od bláta a prostě dělat to, co vás baví. Venku už jsou první sedmikrásky a sněženky a zvířata shazují zimní kožich, který jim letos nebyl k ničemu. Všechno kvete, všechno roste a všude kolem se šíří láska, s tím souvisí i svatý Valentýn. Určitě už vám někdo v posledních uplynulých dnech řekl: „Na tebe asi přišlo jaro, že?“ To k jaru taky patří. Všichni jsou takoví uvolnění, odpočinutí a plní energie a to se paním učitelkám asi moc „nepozdává!“ Prostě zbožňuju jaro. **Adéla Zmeškalová**



Vlastimil Panák, promovaný meteorolog, věští: „Jarní počasí bude velmi nádherné. Je konec března a venku to vypadá, jako by bylo jaro už delší dobu. I když letošní zima byla celá teplá, živočichové a rostliny to budou mít těžké. Rostliny a stromy začaly brzo pukat, kvést a začala v nich proudit velmi brzy míza. Podle zahrádkářů bude málo úrody, protože počasí si pospíšilo a příroda není připravená. Živočichové, kteří spali zimním spánkem, nespotořebovali všechny zásoby a pořádně se nevyspali jako jiné roky. Jsou tlustí, nevyspalí a vůbec nejsou v náladě si dělat další potomky. Tomu se nedá říct jaro. Prostě příroda a živočichové jsou nějak mimo a to není vůbec dobrá informace.“

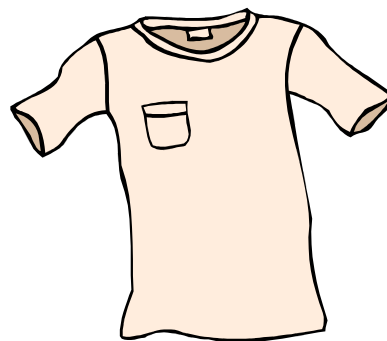
Podle meteorologů má být velké sucho jak na jaře, tak i po celé léto. Kdyby jim předpověď vyšla, máme se na co těšit, alele taky budeme muset zalévat zahrádky a všechny květiny, kde kterou máme, aby nám neuvadly. Zato děti se budou mít skvěle, protože můžou si vytáhnout kolo, brusle a míče. Budou si moct celé dny venku na sluníčku a na teple hrát, takže bych řekl, že nás čeká pěkné období jara a léta.“

Ilustrace: Bára, Julie a Evička s květinami. Eva Navrátilová, Julie Roubalíková

ŘEŠENÍ TRIČEK

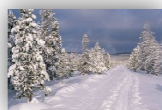
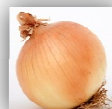
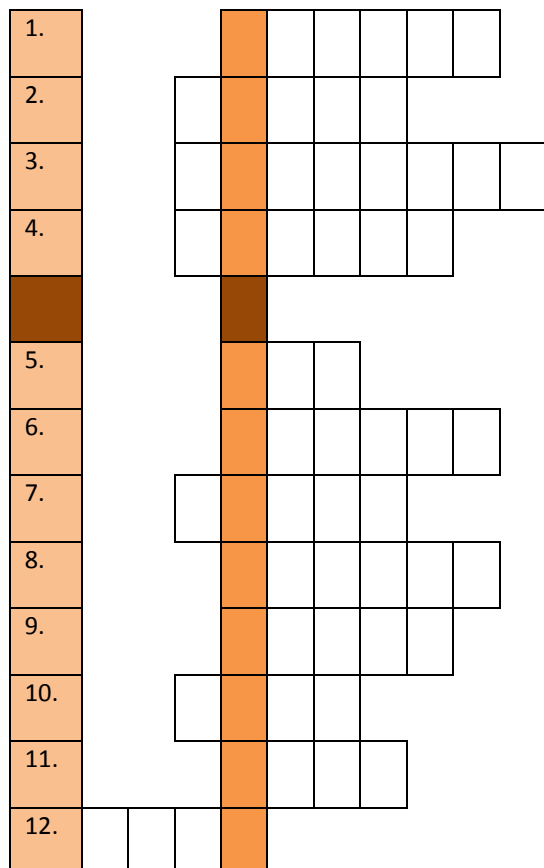
Jistě jste si všimli, že devátáci mají jedinou starost: Myslíte, že dnem i nocí přemítají, kam na střední školu? Ani omylem. Někteří to netušili pomalu ještě týden před odevzdáním přihlášek. Snad láska jim opletla srdéčka? Zase špatně. O čem se tedy tak vášnivě prou a hádají až do krve? Jde o otázku světového významu, bez jejíhož vyřešení patrně lidská civilizace upadne o mnoho tisíciletí dozadu – co si dáme na absolventská trička!

„Ještě před prázdninami nám dala paní učitelka třídní letáky na trička,“ vzpomíná **Žanda Bakalová**, „abychom si vybrali, jaký budeme chtít. Když jsme se na to dívali poprvé, tak jsme se u toho všichni pohádali. Holky chtěly něco jiného a kluci zase něco jiného. Bylo to strašné, jen kvůli tričkům jsme se hádali. Nakonec, když jsme se všichni domluvili, tak se to nelíbilo ani paní třídní, ani paní ředitelce. Ted' už to máme za sebou. Konečně jsme se domluvili. Ještě na papír si musíme napsat jména, příjmení, velikost a přezdívku, což si vzala na starost Adél. Napíše to do počítače a pošle to naší třídní učitelce na email. Paní učitelka se na to podívá a může to konečně poslat tričkové firmě.



Už se těšíme, až budeme mít nové trika. Aspoň budeme mít jednu vzpomínku.“

Jarní obrázkovou doplňovačku připravil **Patrik Hošák**.



HOROSKOP: CO NÁS S JAREM ČEKÁ A NEMINE

Horoskop pro jarní období roku 2014 připravili naši věštcí Jacoppo Záhora, Adelheid Šístková, Francesco Malhocensis, Susan von Neleschowitz a Lucía Klein.

Beran - Učení: Budete na bodu mrazu. Někdy se vám zadaří a někdy ne. Budete jak na horské dráze.

Láska: Jste optimista, takže berete všechno s nadhledem, ale někdy je to špatná vlastnost. Někteří lidé vás za to odsoudí. Jen jeden člověk s vámi zůstane a toho člověka dlouho obdivujete.



Býk - Díky krásnému počasí a blížící se mu jaru máte hodně energie a dobré nálady. Zkuste ji využít třeba ke sportování nebo procházkou do přírody. Nevyhýbejte se rodinným oslavám a akcím s přáteli. Nikdy nevíte, kde na toho pravého narazíte.

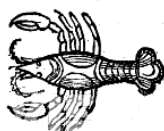


Blíženci - Učení: tento měsíc bude ve váš prospěch. Všechno se vám bude dařit. Známky typu 1 a 2 se jen pohnou tak moc že je budete odmítat, ale ne že usnete na vavřínech, pro tohle musíte něco udělat. Musíte se pilně učit.

Láska: Nebude pro váš prospěch. Objeví se nadějná láska, ale vzápětí vymizí jako sníh z letošní zimy. Nebuďte, však smutní tohle léto si najde lásku na celý život.

Peníze: Pro váš prospěch se oplatí čekat, ale ne vždy nadějná situace vždycky přinese ovoce.

Alia aquea Lancer



Rak - Po zimě budete rozlámaní, protože jste celou zimu přezimovali a spali. Bude vám trvat, než se z toho dostanete a vše si budete moc brát k srdci. Budete se dívat kolem sebe, a jak se trochu rozkoukáte, tak se vám začne všechno dařit. V práci budete mít spoustu práce a nebudete stíhat, ale vy to doženete a za odměnu můžete odjet na krásnou dovolenou k moři. Musíte si dávat pozor na všelijaké mořské živočichy, protože nikdy nevíte, co vás může kousnout.

Lev - V lásce se tomuto znamení bude velice dařit. Jestliže máte dlouhodobějšího přítele, na jaře se ještě víc sblížíte a budete uvažovat o společné budoucnosti. Čekají vás vášnivé noci a dny naplněné láskou a porozuměním.



Panna - Nezadaným se do života přidá nový partner, může to být třeba i dávný kamarád z dětství. Ti co už partnera mají, tak jim nezbyvá nic jiného, než se mu podřídit.

Máte pochybnosti o svém protějšku, ale nemusíte mít vůbec strach, protože většina věcí se šíří jen v podobě pomluv. Proto byste si na sebe měli najít čas a promluvit si, abyste oba zjistili, kde je pravda.

Váhy - Učení: Nebude to dobré. Tento měsíc se vám nebude dařit. Budete jeden propad za druhým, ale i přesto, když se budete učit, vám se to neoplatí.

Láska: Bude se vám dařit. Změna byla zaregistrovaná nějakou láskou, kterou dlouho obdivujete.

Peníze: Budete velmi bohatí poté, co si je odpracujete na nějaké brigádě.

Tento měsíc nebude patřit k nejvydařenějším. Vaše nálada se změní během chvíle ze spokojené na podrážděnou. Raději se vyhýbejte vážnějším sporům či konfliktům, nemuselo by to dopadnout nejlépe. Ke konci měsíce se vaše karta obrátí na šťastnou stranu ve škole i v lásce.



Štír - Tohle jaro pro vás nebude velmi příjemné. Jak už je to zvykem. Po zimě a začátkem jara se hospodáři zbavují svého dobytka, protože ho už vykrmili a je potřeba ho odvést na porážku. Zbavují se převážně býků. To znamená, že se vám v tomto období nebude moc dařit a všechno na vás bude padat. Ostatní lidé vás budou do všeho hnát a vy nevíte, jak se z toho vyvlíknout. Vám se nebude chtít, protože nevíte, co vás čeká. Oni vás, ale stejně přemluví. Nezoufejte a uvidíte, že se vše po jaru obrátí v dobré a léto si pořádně užijete.



Střelec - Březen 2014 bude patřit k vašemu nejlepšímu měsíci v roce. A to díky vašemu povýšení nebo jen zvýšení platu v zaměstnání. Náladu budete mít stále pozitivní, ale občas se může stát, že budete chvíli ve stresu. Vaše vztahy z kolegy v práci se zlepší. Z rodinou by jste mohli začít plánovat nějaký relaxační pobyt v lázních, abyste si od práce a jiných starostí na chvíli odpočinuli.

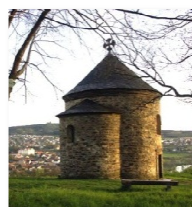
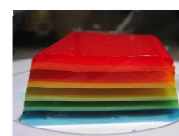
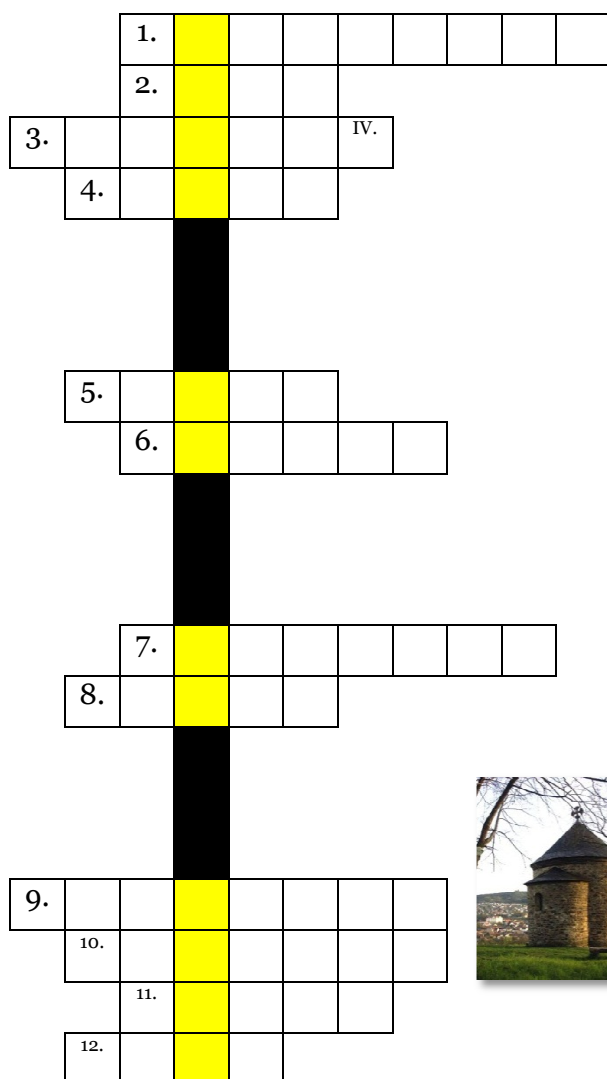
Kozoroh - Tohle období pro vás bude úspěšné. I když ze začátku to pro vás mohlo být poněkud chaotické a náročné. Vůbec si nedělejte starosti, trpělivost sklizeň přináší. Prospěl by vám výlet někam daleko, abyste mohli načerpat potřebnou sílu a energii.



Vodnář - Na jaře se budete mít zpočátku špatně, protože jste si přes zimu moc neodpočinuli a je na vás znát únava. Poté ale únava ustoupí a jarní slunce vás dobije neskutečnou energií, takže budete mít na vše dost času a síly. Nejdůležitější je si sílu rozvrhnout tak, aby vám vydržela i na léto, protože léto pro vás bude kritické. Bude vás vysoušet a možná si šáhnete až na samé dno. Proto nezapomeňte pít hodně tekutin, ať nezkolabujete a ať si můžete to léto pořádně užít.



Ryby - Vaše pracovní vytížení vás dovede k stále nervozitě, stresu a hádkám. Budete mít problémy hlavně v rodině, kvůli tomu, že budete neustále v práci a doma trávit čas moc nebudete. Měly byste proto začít plánovat nějaký odpočinek, který strávíte s rodinou nebo s kamarády. Kvůli práci, byste neměl zanedbávat rodinu, ale ani kamarády.



Další z jarních „luštěnin,“ tentokrát z dílny **Pavla Janečky**.

MÓDNÍ OKÉNKO

Staré nebo nové boty?

Máte doma boty, které už vyšly z módy a je vám líto se s nimi rozloučit? Nač vyhazovat boty, když si je můžete vylepšit. Jděte na to chytře a originálně. Vezměte staré boty, je jedno jestli baleríny, tenisky nebo lodičky. Například baleríny a barevné knoflíčky. Co vás napadne? Mě nové a krásně barevné boty vhodné na léto. Knoflíky si můžeme buď nabarvit sami, nebo si je prostě a jednoduše koupíme. Pak je jedno za druhým lepíme nebo šijeme libovolně po celé ploše. A voilà? Nové cool balerínky na léto jsou na světě.



Zuzana Nelešovská

SPORT

Reportáž sportovce **Sama Kojeckého** nám připomene atmosféru loňského léta a připomene, že na cyklistu číhají všelijaké příkoří a zrady. Tak tedy Bezpečnost především!



„Na toto datum se nedá zapomenout - 17. srpen, nejhorší den roku 2013. Rusavská padesátka začala slibně. Ráno vypadalo na superden, krásně svítlo slunce, nefoukal vítr, ptáci zpívali. Nebyli jsme líní a na Rusavu jsme jeli pěkně na kole. Kamarád, který přijel autem z Valmezu, chytře zaparkoval na druhém konci už tak dlouhé Rusavy, a aby toho nebylo málo, hned vedle včelího hnízda, což jsme poznali, jakmile jsme ho našli. Na přivítanou jsme dostali několik žihadel. Kvůli léčení bodanců jsme málem nestihli

start. Jen co jsme se zařadili mezi závodníky, bylo odstartováno a před námi ležela padesátikilometrová trať. I když „ležela“ není asi to správné slovo. Jen co jsem vyšlapal na Tesák, přišla první krize a já jsem si říkal, že se na to vykašlu a sfrčím po silnici domů.

Kousek pod Kelčákem jsem si řekl, že přejdu křečím a dám si magnésium, ovšem to jsem netušil, že nejsem ani v půlce závodu. Do kopců mě vždycky doháněl pan Vařecha, což byla výborná motivace, protože jsem si řekl, že mě předjet nemůže. Už se blížil poslední kopec do cíle, když se dostavily křeče ty, kterých jsem se tak bál. V půlce kopce byly tak silné, že jsem musel slézt s kola a lehnout si, ovšem bystře jsem se díval, jestli mě nedohání pan Vařecha. Když se zjevil před mýma očima, vyskočil jsem a řekl si, že prostě musím jet dál. Křečovitě jsem vstal a tlačil kolo vedle pana Vařechy, který mi zasípal: „Ztratil jsem tachometr.“

Doslova jsme vynesli kola nahoru na kopec, odkud, jak jsme věděli, nás čekal jen dlouhý prudký sjezd dolů. Křeče mě přešly, a tak jsem se vykašlal na solidaritu a panu Vařechovi ujel. Dole pod kopce stáli záchranáři a sběh lidí. Nevěděl jsem, co se stalo, až pak přiletěl vrtulník a naložil cyklistu, který velice škaredě spadl. Myslím, že by chudák měl raději moje křeče než tady bojovat o život.

Po závodě jsem jako účastník dostal poukázku na jídlo, a tak jsem si koupil grilovaný hermelín, který teda stál zato.“

Ilustrační foto: Dopravní soutěž 2013



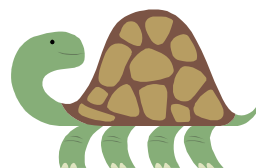
LITERÁRNÍ PŘÍLOHA K ČAJI Sedmácké bajky

Želva a lev

Byli jednou dva nejlepší kamarádi – želva a lev. Jednou se želva rozhodla, že si půjde zaplavat do oceánu. Lev chtěl jít s ní. Želva jej napomenula, že se utopí, ale lev neposlouchal. Šli tedy do vody. Ze začátku to lvovi šlo, ale po 60 metrech se začal topit, nestihl doplavat zpátky na břeh a utonul.

Ponaučení: Komu není rady, tomu není pomoci.

Martin Bednařík



Prodáváč a srnka

Byl jednou jeden prodáváč, který prodával kožešiny. Jenže poslední dobou neměl co prodávat, tak se vydal do dalekého lesa, nastražil tam past a čekal, až se chytí nějaké zvíře, aby z něj mohl prodat kožešiny. Zakopl ale a chytil se sám. Naříkal a volal o pomoc. Uslyšela jej srnka a zeptala se ho: „Co se ti stalo?“ „Chytil jsem se do pasti.“ „Dobrá, pomůžu ti, ale slib, že už nebudeš dávat do lesa pasti.“ Proáváč slíbil a srnka jej pustila. Ponaučení: Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.

Klára Fialová

Zajíc a jeho HDTV

Byl jednou jeden zajíc, který si koupil do své nory HDTV. Když šla kolem liška a uviděla to, řekla si, že ji musí mít. Druhý den pozvala liška zajíce na oběd a do jídla mu dala uspávací prášek. Jakmile zajíc usnul, vloupala se liška do jeho nory a ukradla mu televizi. Když přišel zajíc domů a uviděl, že mu chybí televize, zůstal v klidu. Měl totiž zabudovaný kamerový systém, a tak hned zjistil, že to byla liška. Zajíc udal lišku policistům a ti ji zatklí za loupež.

Ponaučení: Kdo jinému jámu kopá, sám do ní padá.

Ondra Nuc



Medvěd a vlk

V jednom lese žil medvěd a vlk. Jednou se ti dva potkali a medvěd povídá: „Ty, vlku, dostal jsem velkou chuť na med. Tady kousek je na stromě včelí hnízdo plné medu.“ Vlk jej poslouchá a mlsně se olízne: „To bych si taky pochutnal.“ Medvěd se zasmál a povídá: „Jenže ty neumíš lézt po stromech, nedosáhneš na hnízdo.“ Vlk se zamyslel: „No a ty by ses se mnou nerozdělil?“ Medvěd zabručel: „Med bude toho, kdo si jej sundá ze stromu.“ Vlk na to nic neříkal. Medvěd se otočil a zamířil ke stromu s včelím hnízdem. Vylezl nahoru, sotva se ale dotknul hnízda, vylétly včely a začaly ho bodat. Medvěd se kolem sebe oháněl, až shodil hnízdo na zem. Na nic nečekal, seskočil ze stromu a pelášil pryč. Vlk to všechno z povzdálí sledoval, pomalu došel ke spadlému hnízdu a nakonec to byl on, kdo si na sladkém medu pochutnal.

Ponaučení: Kdo chce víc, nemá nic.

Veronika Slezáková

Kráva a lev

Jednoho dne šel lev kolem pastviny, uviděl osamocenou krávu a dostal veliký hlad. Přišel ke krávě a říká: „Nehledáš stádo?“ Kráva odpověděla: „Ano, hledám, ty jsi ho viděl?“ „Ano, viděl. Přece jsem král zvířat a vím všechno. Zavedu tě za nimi.“ Po cestě kráva ale odhalila jeho lest a plánovala, jak ho přelstí. Jakmile lev dovedl krávu do lesa, byl už připravený, že na ni skočí, a doufal, že si pěkně pochutná. Když najednou ho kráva kopla a ještě se za ním rozběhla. Lev, celý pochroumaný, si slíbil, že už nikdy nebude provokovat krávu a nebude využívat momentální slabosti jiných.

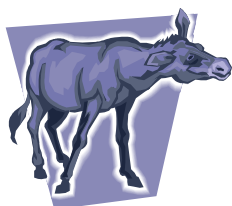
Ponaučení: Jak se do lesa volá, tak se z lesa ozývá.

Hana Tučková



Osel a kozel

Na louce se pase oslík,
v plotě dírou na něj kozlík:
„Hej, ty zvíře ušaté,
Volám tě už popáté.
Hloupý jsi až běda,
říkal to můj děd i jeho děda.
Uši máš dlouhé, mince nesypeš,
jen trávu mou celý den paseš!
A ta barva tvého zjevu,
inu, kleplo by i dědu.“



Oslík si kozla nevšímá,
hloupým řečem se usmívá:
„Možná hloupý jsem a ošklivý,
nestydím se za členy své
rodiny.“

Zato tvůj děd i jeho
děl,
musí se za tebe velice
stydět!



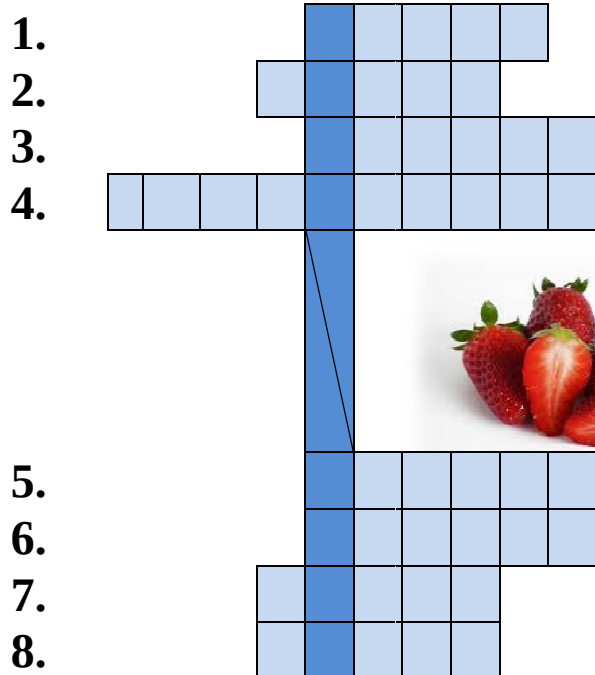
Lakomý jsi až běda,
znal jsem tvého starého děda.
Nebyl jako ty lakomý
a nesrážel ostatním sebevědomí.

Ty jen křičíš: Mé je to, mé,
nikdo se s tebou nebaví, že jsi zvíře zlé!
Myslel sis, že když mně se budeš posmívat,
Všichni tě budou uctívat?
Sám začínáš být terčem posměchu...”

Kozel se zamračil a běžel se vybrečet do mechu.
Ponaučení: Kdo jinému jámu kopá, sám do ní
padá.

Barbora Pročková

Luštění od **Filipa Václavíka**



Školní parlament a ekotým vypsalí na letošní jaro soutěž pro školní básníky na téma **Šetři vodou, teplem, elektřinou**. Vznikla zajímavá, úderná dílka, která vám teď představíme. V našem čísle tedy oceňte soutěžní práce žáků. S básněmi učitelů vás seznámíme v letním vydání Dřeváku.

1. místo

**Venda Mizerová
a Áda Zmeškalová, 9. třída**

Zhasni, kámo, zhasni!
Šetření je jasný.
Neplýtvěj tou vodou,
peníze pak budou!
Zavři okna, dveře,
teplo nikam nepoleze!
Zavři okna dveře,
netopíme pro keře!
Zavři prosím okýnko,
pan školník přihodí polínko!
Zhasni světla, odtáhni okna,
paní učitelka pak bude vlídná a hodná.

3. místo

Žáci 2. třídy

Máme vody za tři,
ale s vodou šetři!
Kohoutek rádně zavírej
a na šetření vody dbej!



Další soutěžní básně

V zimě okna zavírejme,
ať se hezky zahřejeme.
Elektřina drahá je,
bez ní žít se nedá.
Peníze nám odsaje,
pak naříkám „Běda!“

☞

Kohoutek se otočí,
pramínek vody vyskočí.
Potom ho zavírej
a na šetření vody dbej!

☞

Čisté vody na Zemi je málo,
asi je to takto dáno.
Proto šetříme vodou dost,
a žijme jen pro radost.

☞

Bez kapky vody na Zemi,
by nebyl život, věrte mi!
Tak musíme vodu bránit,
před odpadem dobře chránit.

☞



2. místo

Ondra Zatloukal, 4. třída

Elektřina, to je věc,
Uděláš „cvak“ a spadla klec.
Elektřinou jsem nešetřil,
všechna světla jsem rozsvítil.
Od rána až do večera,
dělal jsem to tak i včera.
Dělal jsem to každý den,
pak jsem musel z domu ven,
nezbylo mi na nájem.

☞

4. místo

Klárka Vašinová, 6. třída

Teplem, světlem, vodou šetři,
plasty roztříd, jak se patří.
Ať děti našich dětí
nežijí ve smetí.

5. místo

Žáci 1. třídy

Šetřit vodou, to je správné,
sucho v létě nenastane.

Za světlem vstáváme,
teplo si žádáme.
V nich najdem' sílu k životu,
tak ctěme jejich hodnotu.

☞

Voda je teplá ke koupání,
máme ji zatím hodně k mání.
Voda, teplo, světlo jsou zdroje přírodní,
važme si jich, ať nám slouží ještě mnoho dní.

☞

Světlem se musí šetřit,
do mozku se musí vetřít.

☞

Voda je vzácná tekutina,
Neroste bez ní tráva ani květina.
Proto – z hadice i z kohoutku,
ať vždy teče jen polehounku.

☞

Z radiátoru se jen kouří,
okna dokořán, vítr souží.
Nač oheň v kamnech vyhřívá se,
když zimou červenají nám tváře.

☞

Nenechej puštěnou vodu,
aby nám netekla až ze schodů!



